

Права і обов'язки батьків

(Витяг із Сімейного Кодексу України від 10.01.2002 р за № 2947-III)

Ст. 141 Батько і мати мають рівні права та обов'язки щодо дитини, незалежно від того, чи перебувають вони у шлюбі.

Ст. 150 Батьки зобов'язані:

1. Виховувати дитину в дусі поваги до прав інших людей, любові до свого народу;
2. Піклуватися про здоров'я дитини, її фізичний, духовний та моральний розвиток;
3. Забезпечити здобуття дитиною повної загальної освіти; .
4. Поважати дитину. Забороняється будь-яка експлуатація дитини батьками, фізичні покарання та покарання, які принижують гідність дитини.

Ст. 152 Право дитини на належне батьківське виховання забезпечується системою державного контролю.

Ст. 157 Питання виховання дітей вирішуються спільно. Той з батьків, хто проживає окремо від дитини, зобов'язаний брати участь у її вихованні і має право на особисте спілкування, якщо таке спілкування не перешкоджає нормальному розвитку дитини. Якщо батьки не можуть дійти згоди щодо участі у вихованні, то порядок визначається органом опіки та піклування. У випадку, якщо батьки не підкоряються рішенню органу опіки, то кожен з батьків має право звернутися в суд для вирішення суперечки.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ БАТЬКІВ ЗА ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ:

Кодекс про адміністративні правопорушення

ст. 184 ч. 1 Ухилення батьків від виконання обов'язків по забезпеченню необхідних умов життя, навчання і виховання неповнолітніх дітей – попередження або штраф (1-3 неоподатковувани мінімуми). ст. 184 ч.2 Ті ж дії, скоєні повторно протягом року, після накладання покарання -штраф (від 2-4 неоподатковуваних мінімумів).

ст. 184 ч. 3 Якщо неповнолітній скоїв адміністративне правопорушення у віці від 14 до 16 років, на батьків накладається штраф (3-5 неоподатковуваних мінімумів громадян).

ст. 184 ч. 4 Скоєння неповнолітнім дій, що передбачені Кримінальним Кодексом, якщо він не досяг віку кримінальної відповідальності тягне за собою накладання штрафу на батьків (10-20 неоподатковуваних мінімумів). Всі

штрафні санкції накладаються тільки в судовому порядку і сплачуються в банківських установах. Відмова батьків від дитини є неправозгідною, суперечить моральним засадам суспільства (ст. 155 Сімейного Кодексу).

- Батьки не можуть відмовитися від своїх прав та обов'язків, вони можуть втратити їх у судовому порядку.
- Батьки можуть бути позбавлені батьківських прав, якщо буде встановлено, що вони ухиляються від виконання батьківських обов'язків по вихованню дітей, не забрали дитину з пологового будинку, жорстоко поводяться з дітьми, є хронічними алкоголіками чи наркоманами, вдаються до експлуатації дитини, примушують до жебракування та бродяжництва (ст. 164 Сімейного Кодексу). Злісне ухилення батьків від виконання обов'язків щодо здобуття їх неповнолітніми дітьми повної загальної середньої освіти може бути підставою для позбавлення батьківських прав (ст. 47 Закону України «Про загальну середню освіту»).
- У виняткових випадках, при безпосередній загрозі для життя і здоров'я дитини, орган опіки та піклування (виконком) або прокурор мають право постановити рішення про негайне відібрання дитини у її батьків (ст. 170 Сімейного Кодексу), Злісне невиконання батьками встановлених законом обов'язків по догляду за дитиною, що спричинило тяжкі наслідки, – карається обмеженням волі на строк від 2 до 5 років або позбавленням волі на той самий строк (ст. 166 Кримінального Кодексу України). Але допускається поновлення у батьківських правах (спи 169 Сімейного Кодексу України), якщо батьки змінили поведінку, і поновлення в правах є в інтересах дітей.